

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa E. Ś.

przeciwko G. Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 marca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2. zasądza od pozwanej Spółki na rzecz powódki kwotę 5400
(pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

W sprawie nie występują podstawy pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że pozwany powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadność skargi.

W odniesieniu do przesłanki pierwszej, stwierdzić należy, że niezbędne jest, aby przedstawione zagadnienie spełniało ustawowy wymóg istotności a więc było takim zagadnieniem, którego rozwikłanie ma znaczenie zarówno dla rozstrzygnięcia sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną jak i powinno mieć znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia spraw podobnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ.). Taka sytuacja w sprawie nie zachodzi w szczególności dlatego, że rozstrzygnięcie przedstawionego zagadnienia nie miałoby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sądy obu instancji stwierdziły bowiem, że w sprawie o zapłatę za bezumowne korzystanie z nieruchomości nie wykluczają dopuszczalności badania nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści służebności przesyłu, to jest z datą wcześniejszą niż data ustanowienia służebności przesyłu, jednakże, jak stwierdziły, skarżący w toku badanej sprawy nie udowodnił, że nabycie przez zasiedzenie nastąpiło. W tej sytuacji zagadnienie czy dopuszczalne jest badanie skuteczności zarzutu zasiedzenia wskazanej służebności w okolicznościach podanych wyżej, nie czyni ze sformułowanej wątpliwości zagadnienia prawnego istotnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Brak też podstaw do uznania skargi kasacyjnej za oczywiście uzasadnioną. Odwołanie się w argumentacji do zarzutów sformułowanych w procesowej podstawie kasacyjnej nie było wystarczające, a wskazywanie, że skarżąca nabyła służebność gruntową o treści przesyłu przez zasiedzenie ponad 25 lat wcześniej niż służebność przesyłu sąd na tej nieruchomości na jej rzecz ustanowił, do takiego wniosku nie prowadzi. Nie ulega wątpliwości, co sądy obu instancji trafnie podkreśliły, że skarżąca w postępowaniu o ustanowienie służebności przesyłu zaniechała powołania się na zasiedzenie, a w sprawie niniejszej, o zapłatę za bezumowne korzystanie z nieruchomości, nie usprawiedliwiając należycie opóźnienia, niezbędne dowody mogące wskazywać na zasiedzenie, powołała dopiero w postępowaniu apelacyjnym. Taka postawa procesowa skarżącej, kwestionująca uprawnienie sądu do oceny zgłoszonych dowodów jako spóźnionych i w związku z tym ich pominięcia, nie uzasadnia wnioskowania o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz.1800).

aj